

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D., a JUDr. Martina Láníčka, ve věci

žalobkyně: **SOUTECH ENGINEERING s. r. o.**, IČO: 033 86 201
sídlem Rejhotice 96, 788 11 Loučná nad Desnou
zastoupená advokátem Mgr. Robertem Vladykou
sídlem Revoluční 1, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2018, č. j. 53227/18/5300-21442-809464,
ve věci daně z přidané hodnoty

takto:

- I. Žaloba se zamítá .
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 5. 2. 2019 domáhal zrušení shora vymezeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta odvolání žalobce a potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu pro Olomoucký kraj – platební výměry a dodatečné platební výměry na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2015, únor 2015, duben 2015, květen 2015 a červen 2015.
2. Žalobce má za to, že napadené rozhodnutí je nezákonné v důsledku nesprávného právního posouzení a nesprávně zjištěného skutkového stavu. Žalovaný konstatoval, že žalobce splnil v předmětných obdobích formální nároky na odpočet DPH. Žalovaný však dospěl k závěru o účasti žalobce na podvodném jednání, přičemž poukazoval na nestandardní životní cyklus společnosti Jamacom s. r. o. (dál etaké jen „Jamacom“), od níž žalobce koupil některé součástky pro výrobní linku na výrobu instantních a trvanlivých potravin, jakž i na výpověď bývalé jednatelky této společnosti, J. P. Žalobce zdůraznil, společnost Jamacom byla pouze jedním z mnoha subjektů, od nichž žalobce nakupoval jednotlivé komponenty. Žalobce si o této společnosti ověřoval informace prostřednictvím internetu. K tíži žalobce nelze přičítat nedostatky v činnosti korporace Jamacom s. r. o. při jednání s jejím i obchodními partnery Z výpovědi svědkyně J. P. navíc vyplývá, že společnost Jamacom realizovala obchody i do zahraničí a obchodovala tedy s jinými subjekty než s žalobcem. Podle žalobce z výpovědi svědkyně nevyplývá, že stroje, které byly repasované a nefunkční, byly určeny pro žalobce. Správce daně nezjistil žádný konkrétní stroj či díl nebo komponent, který by do výrobní linky byl dodán již používaný. Skutečnost, že při výrobě výrobní linky byly použity výhradně nové komponenty, vyplývá rovněž ze znaleckých posudků a kontroly Ministerstva průmyslu a obchodu. Správce daně dále dezinterpretoval obsah protokolu o výpovědi J. S., kde tento hovořil o úpravách nikoli opravách strojů. Co se týče společností You Mark a TOPCALL, tyto žalobce neznal a ani nevěděl a nemohl vědět, že neodvedly DPH a jsou nekontaktní. Případné protiprávní jednání těchto společností nemůže jít žalobci k tíži.
3. Žalobce dále nesouhlasí se závěrem žalovaného o propojenosti osob zúčastněných na podvodu To, že se znaly subjekty J. S., R. S., J. P. a M. S. neprokazuje vědomost žalobce o podvodném jednání. Nebyl proveden jediný důkaz, který by svědčil o propojenosti. Žalobce považuje za nepřijatelné, aby daňové orgány posuzovaly odbornost J. S. Nelze souhlasit s tím, že žalobce vstupoval do jemu neznámého odvětví. Pokud se týče výběrového řízení, to podle žalobce proběhlo zcela v pořádku, což dosvědčují dvě provedené kontroly. K platbám za dodávky žalobce uvedl, že ze skutečnosti, že žalobce požadoval po společnosti LN Group s. r. o. zálohovou platbu nelze bez dalšího dovozovat, že žalobce neměl vlastní kapitál. Je nesprávný závěr žalovaného, že byly dodány používané stroje a že žalobce úpravy na strojích nepodváděl, jelikož technická dokumentace byla převzata a pozměněna tak, aby vypadala, jako by ji vypracoval žalobce.
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a odkázal na napadené rozhodnutí. Zopakoval zjištěné objektivní okolnosti potvrzující, že žalobce mohl přinejmenším vědět o svém zapojení do odběratelsko dodavatelského řetězce zatíženého daňovým podvodem, když tyto okolnosti ve svém souhrnu tvoří logický a ucelený soubor vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících skutečností, které spolehlivě prokazují, že žalobce věděl, že se účastní řetězce zatíženého podvodem. Zdůraznil, s odkazem na napadené rozhodnutí, že stroje či jejich

komponenty skutečně nebyly nové. Co se týče kontrolní zprávy Ministerstva průmyslu a obchodu, tato mu není známa a navíc se týká jiného subjektu – LN GROUP. Žalovanému je však známo, že této společnosti byl uloženo odvod ve výši 100% z částky poskytnuté právě Ministerstvem průmyslu a obchodu jako poskytovatelem dotace v souvislosti s dodávkou strojů od žalobce. Pokud se týče znaleckých posudků, znalec zkoumal stroje pouze vizuálně, tedy nezabýval se „vnitřnostmi strojů“.

Zjištění z obsahu správních spisů

5. Ze správních spisů zjistil, že správce daně zahájil u žalobce protokolem ze dne 5. 6. 2015 daňovou kontrolu DPH za zdaňovací období 1/2015 – 3/2015. Dne 17. 12. 2015 byla zahájena daňová kontrola za období 12/2014 a dále 4/2015 – 9/2015. Podstatou zkoumaných transakcí v uvedených obdobích bylo dodání výrobní linky na výrobu instantních a trvanlivých potravin žalobcem společnosti LN GROUP, kdy tato společnost čerpala na pořízení linky dotaci z OPI. Přitom stroje, ze kterých je linka sestavena, pořídil žalobce od společnosti Jamacom a výrobní linku z nich sestavil. Správce daně dospěl k závěru o existenci daňového podvodu, když podle správce daně nakoupil žalobce náhradní díly od společnosti Jamacom, která tyto nakoupila od společností You Mark a TOPCALL, když uvedené společnosti měly na předmětných strojích provádět repase. Společnost Jamacom byla registrována dne 13. 11. 2014, přičemž již za zdaňovací období 11/2014 podávala tato společnost přiznání k DPH s vysokými obraty v řádech statisíců, resp. jednotek miliónů korun a zároveň vykazovala nízké daňové povinnosti. Od měsíce března 2015 se pak stala společnost Jamacom pro správce daně nekontaktní. Daň za období 3/2015 a 4/2015 byla této společnosti stanovena dle pomůcek, za další období 5/2015-8/2015 byl zahájen postup k odstranění pochybností, na který nebylo reagováno. Za následující období již nebylo daňové přiznání podáno. Životní cyklus společnosti byl shledán nestandardním, když vznikla krátce před transakcemi s žalobcem a po jejich ukončení přestala společnost vykonávat činnost. Správce daně provedl výslech svědkyně J. P., která byla jednatelkou společnosti Jamacom v době předmětných transakcí. K výslechu této svědkyně se žalobce nedostavil, ač o něm byl řádně uvědoměn. Uvedená svědkyně vypověděla, že o strojích, které společnost Jamacom nakupovala, nic neví a problematice potravinářských strojů nerozumí. Obchod jí zprostředkoval p. P., který ji seznámil s bratry S. Na internetu následně našla dodavatele strojů – You Mark a TOPCALL, kterým předala požadavky pana S. Svědkyně přitom uvedla, že stroje, které nakoupila, byly používané, repasované, některé nefunkční a musely se repasovat, nevěděla, zda byly předtím někde v provozu. Nevěděla, s kým ve věci nákupu strojů jednala, stroje před nákupem ani neviděla. Společnosti You Mark a TOPCALL byly pro své místně příslušné správce daně nekontaktní. Tyto společnosti za předmětná zdaňovací období nepřiznaly ani neodvedly daň z předmětných transakcí a došlo tím tak k narušení neutrality daně.
6. Dne 8. 3. 2016 provedl prvostupňový správce daně místní šetření u společnosti LN GROUP jako odběratele linky, kdy bylo zjištěno, že některé stroje byly mimo provoz, přičemž zařízení dodané žalobcem netvoří jedni linku, ale jedná se o několik samostatně stojících strojů, které jsou spojovány prostřednictvím dopravníků či lidským činitelem. Z technické dokumentace bylo zjištěno, že je na ní přepsané logo původního výrobce.
7. Správce daně prvního stupně vyzval žalobce výzvou z 29. 6. 2016, aby doložil a prokázal, do které části linky byly zabudovány jednotlivé díly, když podle názvů nakupovaných

strojů a podle fakturovaných částí linky nelze tyto díly jednoznačně přiřadit a nelze tak ověřit, že všechna přijatá plnění byla použita do výrobní linky pro LN GROUP. Na tuto výzvu žalobce neodpověděl.

8. Následně došlo k vydání prvostupňových rozhodnutí, která byla napadena odvoláním, o kterých rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. V něm žalovaný identifikoval ve vztahu k závěru o podvodu na DPH mimo jiné následující objektivní skutečnosti:

- propojenost osob zúčastněných na podvodu – J. a R. S. jsou bratři, svědkyně P. uvedla, že ji s nimi seznámil pan P., kterého zná cca 6 až 7 let z doby, kdy pracovala v cestovní kanceláři. J. S. také ve výpovědi uvedl, že ke společnosti Jamacom jej dovedl p. P. Také Mgr. S. potvrdil, že zná p. P. i bratry S. několik let. Pan P. nebyl odborníkem na v oboru strojů na zpracování cukru, jen viděl, jak stroje fungují, dělá jednorázové obchody. Jamacom nakupovala díly, části, poškozené atd., něco z toho opravovala a něco prodávala.
- vstup žalobce do pro něj neznámého odvětví – podle žalovaného je J. S. zkušený řemeslník, ale nevyzná se v potravinářství, respektive, nemá o technologiích, které žalobce dodal společnosti LN GROUP větší povědomí, neví, k čemu ten který stroj slouží. V rámci výpovědi u správce daně prvního stupně tento uvedl, že od Jamacomu nakoupil náhradní díly, nevěděl, zda jsou nové či nikoli. Předmětná zakázka v hodnotě 363 mil. Kč byla svým rozsahem pro žalobce zcela mimořádná a žádný obdobný kontrakt už žalobce od té doby nerealizoval
- žalobce nesplnil podmínky výběrového řízení, přesto v něm však zvítězil. Podmínkou pro výběrové řízení bylo dodání zcela nových strojů, ta však nebyla naplněna.
- žalobce neměl vlastní kapitál, dodavatelům platil z plateb od LN GROUP. Teprve po připsání záloh od LN GROUP začala žalobci fakturovat společnost Jamacom. Samotná záloha téměř pokryla všechny úhrady společnosti Jamacom, což svědčí o předem připravené konstrukci dodavatelsko odběratelského řetězce.
- účelově vytvořený odběratelsko dodavatelský řetězec (viz popsání skutečností výše)
- neprověření si dodavatele – žalobce si neprověřoval svého dodavatele společnost Jamacom, žalobce neuvedl, že by prováděl průzkum trhu, Jamacom zvolil na doporučení pana P.
- rezignování na provádění kontrol jakosti zboží a garancí
- zabudování strojů do balící linky, technická dokumentace

Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Ve věci proběhlo u podepsaného soudu ústní jednání dne 6. 12. 2019. Krajský soud připomíná, že žalobce nejprve požádal podáním ze dne 3. 12. 2019 o odročení tohoto jednání, a to s ohledem na jiné jednání nařizené na tentýž den, a to jednání u Obvodního soudu pro Prahu 2 ve 12:15; z přiloženého předvolání Obvodního soudu pro Prahu 2 přitom vyplývalo, že předvolání bylo žalobci odesláno dne 30. 9. 2019. Krajský soud

s ohledem na to, že žalobce byl srozuměn o kolizi jednání nejpozději od 6. 11. 2019, kdy mu bylo doručeno předvolání v projednávané věci a až do 3. 12. 2019 nepožádal o odročení ústního jednání, neshledal žádost žalobce jako včasnou a tudíž ani důvodnou. Nicméně telefonicky soud sdělil zástupci žalobce, že je možné ústní jednání započít již v 8:30 dne 6. 12. 2019, přičemž soud zároveň ověřil z veřejně dostupných zdrojů, že žalobce by byl schopen v reálném čase při předpokládaném ukončení ústního jednání v 9h a za využití prostředků hromadné dopravy (vlaků) realizovat také svou účast u ústního jednání u Obvodního soudu pro Prahu 2. Na tuto možnost zástupce žalobce nerefletoval.

11. V den konání ústního jednání byla soudu z datové schránky zástupce žalobce (odeslaná v 8:45h) doručena omluva z ústního jednání (odeslaná v 8:45h) s tím, že díky dopravní zácpě v Praze, způsobené zřejmé dopravní nehodou, ujel zástupci žalobce vlak, kterým se měl dostat do Olomouce; zároveň požádal o odročení ústního jednání. K tomuto podání přiložil zástupce žalobce zároveň jízdenku vystavenou ČD k cestě z vlakem z Prahy hl. n. do Olomouce hl. n. s plánovaným odjezdem v 7:09 a příjezdem v 9:14.
12. Krajský soud nevyhověl ani této žádosti, neboť současně ověřil, že i v případě včasného příjezdu vlaku by žalobce k cestě do budovy Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci při použití prostředků hromadné dopravy mohl využít nejbližší spoj tramvají č. 3 s odjezdem ze zastávky Hlavní nádraží v 9:22 a s příjezdem do zastávky Náměstí hrdinů v 9:31, nepočítaje v to dobu potřebnou pro pěší chůzi při cestě od zastávky hromadné dopravy k budově soudu. Tedy, ani při žalobcem prezentovaném zamýšleném dopravním prostředku – vlaku – s odjezdem v 7:09 hodin z Prahy byl nebyl s to být včas u ústního jednání. Bezpředmětné tak je touto optikou, že zástupce žalobce uvízl v zácpě a že zamýšlený dopravní prostředek tak nestihl využít. Je potřeba

zdůraznit, že je zcela na zástupci žalobce, jaký dopravní prostředek využije k cestě k nařízenému ústnímu jednání tak, aby byl schopen se jednání zúčastnit. Krajskému soudu nezbyvá než uzavřít, že neshledal důvodnou žádost žalobce o odročení jednání, kterou i s přihlédnutím k předchozí žádosti hodnotil jako účelovou. Soud tak jednal dne 6. 12. 2019 v nepřítomnosti žalobce.

13. U ústního jednání žalovaný setrval na svém procesním stanovisku, přičemž navrhl provést dokazování znaleckým posudkem z trestního řízení, ve kterém oproti znaleckému posudku žalobce znalec skutečně zkoumal povahu strojů a dospěl k závěru o tom, že se jedná o stroje repasované. Krajský soud tento důkazní návrh jako nadbytečný zamítl, když dospěl k závěru, že k rozhodnutí ve věci zcela postačuje skutkový stav zjištěný správním orgánem.
14. Pokud se týče vypořádání jednotlivých žalobních námitek, lze shrnout, že žalobce ve svých žalobních námitkách v zásadě nesouhlasí se zjištěnými objektivními okolnostmi vedoucími k závěru o existenci daňového podvodu a s posouzením vědomosti žalobce o účasti na daňovém podvodu.
15. Krajský soud připomíná, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 1. 2018, č. j. 5 Afs 60/2017-60, mj. uzavřel, že nelze nepřipustně zakládat objektivní daňovou odpovědnost kteréhokoli subjektu zapojeného v obchodním řetězci za pohyb a osud zboží. *A contrario* lze naopak konstatovat, a to i s ohledem na evropskou judikaturu, že k učinění závěru o účasti na daňovém podvodu, resp. účasti na obchodním řetězci, kde jedna nebo i více transakcí jsou zasaženy daňovým podvodem ve smyslu ve smyslu judikatury SDEU, je

vyžadována subjektivní odpovědnost daňového subjektu, jemuž je v důsledku účasti na daňovém podvodu odepřen nárok na odpočet DPH, tj. odpovědnost za zavinění ve formě alespoň nevědomé nedbalosti. Při nevědomé nedbalosti daňový subjekt neví, že svým jednáním může způsobit účast na daňovém podvodu a následek spočívající v odepření nároku na odpočet DPH, ačkoliv o tom vzhledem k okolnostem a ke svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Ve srovnání s vědomou nedbalostí u nevědomé nedbalosti absentuje u daňového subjektu vědomí toho, že svým jednáním může způsobit uvedený následek. Jeho daňová odpovědnost je tedy v rovině subjektivní stránky jeho jednání založena pouze na povinnosti a současně možnosti předvídat takový následek. Tato možnost předvídat ho - a tedy i být si ho vědom - je u daňového subjektu posuzována na základě jeho subjektivních poměrů a objektivně existujících okolností daného obchodního případu. O nedbalost na jeho straně přitom jde, pokud na jedné straně měl možnost následek předvídat a byl toho schopen a na druhé straně byl současně povinen ho předvídat.

16. Podvod na DPH, resp. jeho účast na něm, důsledkem čehož je odepření nároku na odpočet daně uhrazené na vstupu, je přitom v zásadě soudní konstrukcí; judikatura SDEU jako podvod na DPH označuje situace, v nichž jeden z účastníků neodvede státní pokladně vybranou daň a další si ji odečte, a to za účelem získání zvýhodnění, které je v rozporu s účelem směrnice o DPH, neboť uskutečněné operace neodpovídají běžným obchodním podmínkám [viz např. rozsudky ze dne 12. 1. 2006 ve spojených věcech *Optigen Ltd a Fulcrum Electronics Ltd (v likvidaci) a Bond House Systems Ltd proti Commissioners of Customs & Excise*, C-354/03, C-355/03 a C-484/03, Sb. (dále jen „*Optigen*“), a ze dne 6. 7. 2006 ve spojených věcech C-439/04 a C-440/04 *Axel Kittel proti Belgickému státu a Belgický stát proti Recolta Recycling SPRL*, (dále jen „*Kittel*“), naposledy rozsudek Soudního dvora ze dne 21. 6. 2012, ve spojených věcech *Mahagében kft a Péter Dávid*, C-80/11 a C-142/11, (dále jen „*Mahagében*“)]. Zásadní je, že důkazního břemeno ohledně prokázání skutečnosti účasti daňového subjektu (žalobce) na řetězci obchodních transakcí zatížených podvodem na DPH tíží výhradně správce daně. Ostatně v již cit. rozsudku ze dne 30. 1. 2018, č. j. 5 Afs 60/2017-60, Nejvyšší správní uvedl, že „zásadně nesouhlasí s úvahami žalovaného o jakémkoli přenášení důkazního břemene zpět na stěžovatele na základě „vědomostního testu“ (aniž by tento instrument náležitě popsal). Skutečnost, že stěžovatel mohl vědět, měl vědět či dokonce přímo věděl o veškerých popsanych objektivních okolnostech (týkajících se osob a

dílčích transakcí od jeho smluvního dodavatele odlišných), které následně žalovaný zjistil, a z čeho tak žalovaný usuzuje, prokazuje zásadně vždy správce daně. Pokud stěžovatel přdestře své verze podložené relevantními skutečnostmi o tom, že obchodní transakce či některé její části byly v rámci jeho běžné obchodní praxe standardní, je naopak na správci daně, aby přesvědčivě odůvodnil, že se o běžnou obchodní praxi nejednalo a na základě čeho tak usuzuje.“.

17. Důvodem pro odepření nároku na odpočet DPH byla v projednávané věci nikoliv nedbalostní vědomost žalobce o zapojení do podvodného řetězce a s tím související nedostatečně obezřetné počínání spočívající v nepřijetí takových opatření ze strany žalobce, která by účast na podvodném jednání vyloučila a prokázala tak jeho dobrou víru. Povinnost přijmout patřičná opatření prokazující dobrou víru konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 8. 2013, č. j. 5 Afs 83/2012-46, kde uvedl, že „stejně

jako si daňový subjekt, jakožto dodavatel, nemůže při svých obchodních aktivitách počínat neopatrně, neboť by pak nebyl schopen prokázat dobrou víru, resp. musí přijmout všechna opatření, která po něm mohou být rozumně požadována, aby zajistil, že operace, kterou provádí, jej nepovede k účasti na daňovém podvodu, je i stát při prosazování svých zájmů (řádný výběr DPH) povinen brát výše uvedené principy na zřetel. Důkazní břemeno daňového subjektu, tj. přijetí všech opatření, tak může být státem vynucováno pouze s respektem k základním svobodám zavedeným Smlouvou o fungování EU, jako je zejména volný pohyb zboží a služeb.“ Zásada daňové neutrality brání obecné diferenciaci mezi legálními a protiprávními plněními. Proto subjekty, které přijmou veškerá opatření, která od nich mohou být rozumně vyžadována, aby zajistily, že jejich plnění nejsou součástí podvodu, bez ohledu na to, zda se jedná o podvod na DPH, nebo jiné podvody, musejí mít možnost důvěřovat legalitě uvedených plnění, aniž by riskovaly ztrátu svého nároku na odpočet DPH odvedené na vstupu [viz rozsudek Soudního dvora ze dne 11. 5. 2006 *Commissioners of Customs & Excise a Attorney General proti Federation of Technological Industries a další*, C-384/04]. Co se týče zjištěných objektivních skutečností, je třeba připomenout, že ačkoli není povinností správních orgánů či dokonce správních soudů prokázat, jakým způsobem a konkrétně kterým z dodavatelů v řetězci byl spáchán podvod, musí být v daňovém řízení nicméně postaveno najisto, v jakých skutkových okolnostech daňový podvod spočíval [srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2018, č. j. 1 Afs 427/2017-48].

18. Krajský soud dospěl po důkladném přezkoumání a zvážení všech okolností daného případu k závěru, že žalovaný ve vztahu ke všem zkoumaným zdaňovacím obdobím identifikoval poměrně jednoznačné objektivní okolnosti, které svědčí o natolik nestandardním jednání osob zúčastněných na předmětných transakcích, že je při závěru o existenci chybějící daně u dodavatelů dodavatele žalobce (You Mark a TOPCALL) na místě učinit závěr o existenci daňového podvodu. Z žalovaným identifikovaných objektivních okolností je přitom nutné za stěžejní označit zejména skutečnost, že žalobce si jako svého dodavatele zvolil společnost Jamacom, kterou si řádně neproověřil, když lze zcela přisvědčit žalovanému, že za nestandardní okolnost svědčící pro závěr o existenci podvodného řetězce, je nutné považovat okolnosti a dobu vzniku společnosti Jamacom, dobu trvání její faktické činnosti a následného zániku, když je zřejmé, že tato doba se v zásadě kryje s dobou transakcí s žalobcem. Ze správního spisu přitom mj. plyne to, že svědkyně P. vypověděla, že nevěděla, zda před nákupem strojů tyto byly předtím někde v provozu, nevěděla, s kým ve věci nákupu strojů jednala, stroje před nákupem ani neviděla.
19. Krajský soud také za zcela zásadní považuje skutečnost, že v řízení bylo zjištěno, a v tomto ohledu má krajský soud skutková zjištění žalovaného za správná, že ačkoli měl žalobce společnosti LN GROUP dodat *novou* výrobní linku, stroje a zařízení, které nakoupil od společnosti Jamacom, byly použité či repasované. Je přitom třeba odmítnout žalobní námitku týkající se hodnocení svědecké výpovědi svědkyně P.; z obsahu spisu totiž vyplývá, že žalobce se jejího výsledku nezúčastnil, ačkoli byl o něm řádně zpraven, a sám se tak
připravil o

možnost klást svědkyni dotazy. Hodnocení výpovědi této svědkyně provedené žalovaným je srozumitelné, logické a zřetelné v návaznosti na další zjištěné skutečnosti. Skutečnost, že žalobce nenakoupil od společnosti Jamacom nové zboží, resp., že nové stroje a zařízení nedodal svému odběrateli, je dále potvrzována i zjištěními prvostupňového správce daně

z místního šetření. Na tomto místě je zapotřebí zdůraznit, že žalobce měl procesní možnost zvrátit pochybnosti a následný závěr správce daně, když byl dne 29. 6. 2016 vyzván správcem daně, aby doložil a prokázal, do které části linky byly zabudovány jednotlivé díly, když podle názvů nakupovaných strojů a podle fakturovaných částí linky nelze tyto díly jednoznačně přiřadit a nelze tak ověřit, že všechna přijatá plnění byla použita do výrobní linky pro LN GROUP. Na tuto výzvu však žalobce neodpověděl. Je to tedy žalobce, nikoli správce daně, kdo v tomto směru neunesl důkazní břemeno.

20. Za nestandardní okolnost svědčící o podvodném řetězci lze v souladu se závěry žalovaného považovat též to, že žalobce neměl vlastní kapitál, když dodavatelům platil z plateb od LN GROUP, přičemž teprve po připsání záloh od LN GROUP začala žalobci fakturovat společnost Jamacom. Obecné tvrzení žalobce v žalobě, že žalobce měl uzavřenou smlouvu s Invest Gate s. r. o. proti závěrům žalovaného neobstojí.
21. Uvedené krajským soudem zdůrazněné skutečnosti tedy jednoznačně svědčí o závěru učiněném žalovaným, že žalobce se ve vztahu k předmětným transakcím za shora vymezená zdaňovací období účastnil podvodného jednání na DPH.

Závěr a náklady řízení

22. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní body v žalobě uplatněné důvodné neshledal, a proto žalobu dle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 6. prosince 2019

Mgr. Jiří Gottwald

předseda senátu